

674. d. 18
2

G R Æ C Æ
GRAMMATICÆ
COMPENDIUM.

LONDINI:

Prostant apud W. GINGER, ad Insignia Collegii
WESTMONASTERIENSIS, juxta Scholam Regiam.

MDCCLXXXV.

K. Greek grammar

Literæ GRÆCORUM sunt viginti quatuor.

Figura		Nomen	Potestas
A α	ἄλφα	alpha	a
B β β̄	βῆτα	beta	b
Γ γ γ̄	γάμμα	gamma	g
Δ δ	δέλτα	delta	d
E ε	ἑψιλὸν	epsilon	e breve
Z ζ ζ̄	ζῆτα	zeta	z
H η	ἦτα	eta	e longum
Θ θ θ̄	θῆτα	theta	th
I ι	ἰῶτα	iota	i
K κ	κάππα	kappa	k c
Λ λ	λάμβδα	lambda	l
M μ	μῦ	mu	m
N ν	νῦ	nu	n
Ξ ξ	ξῖ	xi	x cs
O ο	ὀμικρὸν	omicron	o parvum
Π π π̄	πῖ	pi	p
Ρ ρ ρ̄	ῥῶ	rho	r
Σ Ϛ σ ϛ	σίγμα	figma	f
T τ τ̄	ταῦ	tau	t
Υ υ	ὕψιλὸν	upsilon	u
Φ φ	φῖ	phi	ph
Χ χ	χῖ	chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	psi	pf
Ω ω	ὠμέγα	omega	o magnum

Ex Literis septem sunt vocales α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ septendecim sunt consonæ.

Vocales

Duæ longæ η, ω. Duæ breves ε, ο. Tres ancipites α, ι, υ.

Longæ { η } analogæ est { α & ι }
ω

Ex vocalibus fiunt diphthongi; sex propriæ, αυ, αυ, ει, ευ, οι, υι; ut αἶθρ, αὐχὴν, εἰκὼν, εὐχὴ, μοῖρα, μέσα. Ubi nota, α, ε, ο, sunt præpositivæ, ι, υ, subjunctivæ.

Sex impropriæ, ηυ, ωυ, υι; α, η, ω, punctulo five iota subscripto; ut ἡυχομένην, αὐτὸς, υἱός, σιμα-
τία, μέση, λόγῳ.

N. B. Iota elisum ubique subnotatur, ut κέραι, κέραι; literis verò majusculis quietum ponitur ad latus, ut Ὠχέο.

Consonæ

Mutæ novem { Tres Tenues, π, κ, τ.
Tres Mediæ, β, γ, δ.
Tres Aspiratæ, φ, χ, θ.

Triplex harum ἀντιστοιχία { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Cæteræ octo sunt semivocales, λ, μ, ν, ρ, σ, ζ, ξ, ψ.

Quarum quatuor liquidæ, λ, μ, ν, ρ. Tres duplices, ζ, ξ, ψ (i. e.) δσ, κσ, ωσ.

Tenuis consona, elisâ suâ vocali, ante aliam aspiratam in aspiratam mutatur, ut ἐφ' ᾧ pro ἐπὶ

ἐπὶ ὦ; & binæ ω], κ], in suas aspiratas φθ, χθ, ut
τίφθ' ἔτως, νύχθ' ὅλην, pro τίπτε ἔτως, νύκτα ὅλην.
item εκ ante vocalem aspiratam fit εχ.

Aspiratio literæ vix unquam perit.

Duæ aspiratæ malè inchoant contiguas syl-
labas.

Litera γ ante γ, κ, ξ, χ sonum obtinet quasi
ex γ & γ compositum, ut ἀγγελος, ὄγκος, λάμυξ,
ἐγχεος.

Litera ν mutatur in $\left\{ \begin{array}{l} \gamma \text{ ante } \gamma, \kappa, \xi, \chi. \\ \mu \text{ ante } \beta, \mu, \pi, \phi, \psi. \\ \lambda, \text{ \& plerumque } \rho, \sigma, \text{ ante} \\ \text{similem.} \end{array} \right.$

Litera Sigma, suæ potestatis unica, in fine
vocis figuram habet Latinæ s similem.

Literarum Ligaturæ è tabulâ discantur, p. 13.

Spiritus

Super initialem vocalem scriptus, duplex est:
Lenis ad sinistram (°), Asper ad dextram (ˆ)
cornuta lunula, ut ὄρῳ, ὄρῳ.

Vocales initiales plerumque levigantur; υ verò
& semivocalis ρ aspiratur, ut ὕλη, ῥίς: quòd si ρ in
medio geminatur, prior levigatur, altera aspiratur,
ut μύρρα.

H. Nota prisca Aspirationis fuit, ut ἑκατόν
pro ἑκατόν.

Notæ Dictionis et Sententiæ.

Hypodiasbole quasi comma mediæ dictioni in-
tervenit, ut ὅτι.

Semicolon est punctum superlineare (·).

Nota interrogationis (;) est Semicolon Latinum.

Reliquæ consentiunt in utrâque lingua.

Accentus

Acutus lineola recta ad sinistram (´), Gravis ad dextram cadit (˘). Circumflexus linea est incurva (ˆ).

Acutus afficit ultimam, penultimam, vel antepenultimam, longam vel brevem; Circumflexus ultimam, vel penultimam, duntaxat longam.

Gravis tantum in ultimâ signatur; sed in omni syllabâ tono vacuâ intelligitur, ideoque dicitur Syllabicus tonus.

Si tonus syllabam antepenultimam acuat, vox dicitur antepenacuta, ut ἄγγελος; si penultimam acuat, penacuta, ut κόσμος; si ultimam gravet vel acuat, acutitona, ut χεῖρ, τίς.

Tonus si circumflectat penultimam, vox dicitur Antecircumflexa, ut σῦκον; si ultimam, Circumflexa, ut συκῆ.

Vox in fine nuda accentu dicitur Gravitona, ut ἄγγελος, κόσμος, σῦκον.

Accentus afficit priorem syllabam, sed nullus omnino à fine quartam; neque quidem vel Acutus tertiam, vel Circumflexus secundam quando ultima longa est, ut Ἀλέξανδρος, ταμίας, μέσης.

Penultima longa ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut μῦσα, πρᾶξις, φᾶρος, δίνος, σῦκον.

Οι & αι, in fine vocis, ratione accentus saltem, pro brevibus habentur, ut ἄνθρωποι, μέσαι; nisi con-

contractæ, ut *εὐνοοί, εὐνοί*, aut in modo potentiali, ut *λελέχοι, τιμήσαι*.

Accentus possidet eandem syllabam vocis rectæ & obliquæ, *φροντίς, φροῦδος*.

Nomina primæ declinationis circumflectunt genitivum pluralem, ut *ῥαῖα, ῥαῶν*.

Nomina Acutitona primæ & secundæ declinationis circumflectunt genitivum & dativum per omnes numeros, ut *τιμῇ, τιμῆς, τιμῇ; τιμαῖν; τιμῶν, τιμαῖς*.

Vox Monosyllaba incontracta acuitur, ut *χεῖρ*; sed verbum circumflectitur ut *ἦν, δῶ*.

Nomina Monosyllaba imparisyllabicè flexa acuunt genitivum & dativum singularem, & dativum pluralem, ut *χεῖρ, χειρὸς, χειρὶ; χερσὶ; circumflectunt verò genitivum dualem & pluralem, ut χερῶν, χειρῶν*.

Vocativus circumflectit -*εῦ*, & -*οῖ*, ut *βασιλεῦ, λεχαῖ; & retrahit accentum, quando exit in -εο ut πατὴρ, πάτερ*.

Contractio ex acuto & gravi parit circumflexum, ut *τειχέων, τειχῶν*.

-Ω Futuri primi post liquidam, & omnis Futuri secundi circumflectitur, ut *σπερῶ, λεγῶ; item -ω vocis passivæ, & verbi in -μι, ut λεχθῶ, τιθῶ*.

Infinitivus tonum gerit ante -*ναι*, ut *τιθέναι, λελογέναι, λεχθῆναι*; ante -*αι* in indefinito primo vocis Activæ, secundo Mediæ, & perfecto Passivæ, ut *τιμῆσαι, λεγέσθαι, λελέχθαι*.

Indefinitum secundum circumflectit -*ειν* infinitivi, -*ε* imperativi, ut *λεγειν, λεγε*.

Articulorum & Pronominum Spiritus atque Accentus ex Paradigmate patent.

Cætera de Accentibus suo loco; Hæc flecendis Nominibus Verbisque inserviant.

Etymologia

Cum Latinâ convenit; nisi quod Græci addant numerum Dualem, & Ablativum semper Dativo similem habeant.

Articulus

Est duplex; Demonstrativus, qui dicitur etiam Præpositivus, ὁ, ἡ, τὸ; Relativus, qui dicitur etiam Subjunctivus, ὃς, ἣ, ὅ. p. 16.

Declinationes Substantivorum

Sunt quinque; tres Simplicium, duæ Contractorum; Genitivus Primæ exit in -ου vel -ης; secundæ in -ου; Tertiæ in -ος; Quartæ in -ους aut -οος; Quintæ in -εος.

Prima declinatio quatuor habet terminationes -ας -ης masculini generis, -α -η fœminini. p. 24.

Nomina finita in -α puro, vel in -ρα, cum nonnullis aliis, servant -α in Genitivo & Dativo; ut φιλία, φιλίας, φιλία; ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρα.

In Vocativo terminationes -ας -ης rejiciunt ε; -ως, & -της, item -ης vocis vel Gentilis vel ex μέλῳ, πῶλῳ, τρίῳ compositæ, vertunt -ης in -α; ut σερόπης -α, κλέπης -α, Σκύθης -α, γεωμέτρης -α, βιβλιοπώλης -α, παιδοπρίστης -α; εἰς parit -ει & -εα, ut ληστής, ληστὴ & λησά.

Secunda

Secunda declinatio duas habet terminationes,
 -ο. masculini generis, ut κύριος; -ον neutrius, ut
 σκήπτρον.

N. B. Iota distinctivum subscibitur dativis in
 -α, -η, -ω.

Tertia declinatio omnia habet genera, & fere
 omnes terminationes, quæ his versiculis continen-
 tentur.

Masculina -αν, -ην, -ων, -υν, -ηρ, -ωρ, -υρ, -ας, -ης,
 -ως, -εις, -ες, -ξ, -ψ. Fœminina -ειρ, -ιν, -της,
 -ις, -υς, -ηδων, Sic -αίς, -αίδος: Sunt neutra -ας,
 αλός; Vocalis; -αρ, aut -ορ p. 25.

Quædam nomina in -ηρ -ερ sæpe excludunt
 ε, ut μήτηρ, πατήρ, γαστήρ, ex genitivo et dativo
 singulari; θυγάτηρ per omnes casus; αἰνὴρ acci-
 pit δ loco ε; κύων omittit -ο, nisi in vocativo
 singulari.

Quarta declinatio, five prima Contractorum,
 duas habet terminationes; -υς, vocis gravioris,
 masculini generis, ut βότρυς; acutioris fœminini,
 ut ἰλὺς; -ω fœminini, ut λεχών.

Nomen in -υς contrahit tres casus plurales
 N. Ac. V. Nomen in -ω contrahit tres casus
 singulares G. D. Ac. effert vocativum per -ων, &
 per reliquos numeros flectitur more secundæ de-
 clinationis.

Quinta declinatio, five secunda Contractorum,
 septem habet terminationes, -ης -ους -υς masculini
 generis; -ις fœminini; -ος, item (usu rariores)
 -ι & -υ neutrius. p. 26.

Nomen in -ης & -ος contrahit omnes casus im-
 parisyllabicos præter Dativum pluralem. Cætera
 contrahunt Dativum singularem, N. Ac. V. plu-
 ralem.

Formatio

Formatio casuum in declinatione Imparisyllabicâ.

Accusativus

Nominum Gravitonorum in *-is* & *-us* impurè flexorum formatur per *-a* & *-v*, ut *ἔρις*, *ἔριδος*, *ἔρδα* & *ἔρην*; *κόρυς*, *κάρυθας*, *κάρυθα* & *κόρυν*: purè flexorum per *-v* tantum, ut *τέρψις*, *τέρψεος*, *τέρψην*.

Vocativus

Sæpe corripit longam, vel abjicit *-s* nominativi.

Nomina in *-ης* *-εος*, *-ωρ* *-ορας*, *-ων* *-ονος*; pleraque in *-ῆρ* *-ἔρος*; & Adjectiva in *-ην* *-ενος*, corripiunt longam; ut *Σωκράτης*, *Σωκράτεος*, *Σώκρατες*; *Ἐκώρ*, *Ἐκώροος*, *Ἐκώρ*; *Ἀλαμέμωνων*, *Ἀλαμέμωνος*, *Αγαμέμνων*; *πατήρ*, *πατέρος*, *πάτερ*; *τέρην*, *τέρενος*, *τέρεν*. Item *σωτήρ*, *σωτήρος*, *σωτερ*.

Flexa per *-ῆος*, exceptis Participiis, amittunt *-ῆος*; ut *λέων*, *λέοντος*, *λέον*; *-ας* *-εντος* amittit *s* & *-ῆος*, ut *πλακός*, *πλακόντος*, *πλακός* & *πλακόν*; *-ας* *-ανος* parit *-αν*, ut *μέλας* *μέλανος*, *μέλαν*.

Nomina gravitona in *-is* & *-us*, & Adjectiva etiam acutitona amittunt *s*, ut *τέρψις*, *τέρψις*; *βότρυς*, *βότρυ*; *ὄξύς*, *ὄξύ*.

Diphthongus perdit *s*, ut *βασιλεύς*, *βασιλεῦ*; nisi in his *πῶς*, *ὅδῶς*, *κῆις*.

Non-

Nonnunquam ξ abjicitur, ut ἀναξ, ἀνα.

Dativus Pluralis

Fit à dativo singulari per injectum σ ante ι, ut ῥήτορι, ῥήτορσι; rejectis δ, θ, γ, τ, ut σώματι, σώμασι.

Diphthongus in recto ante σ servatur, ut βῆς, βησί; nisi in his, πᾶς, ποσὶ, ἕς ὡς, κτεῖς κτησί.

-Ενι fit -εσι, -ονι -ουσι; ut πλακῶς πλακῶνι, πλακῶσι, λέων λέονι, λέεσι.

-ρι fit -ρασι in nominibus syncopen passis, ut παῖρι αἰσι; γαστήρ verò γαστήρσι.

-ι Poeticè fit -εσι vel εσσι, ut ἔπει ἐπέεσι vel ἐπέεσσι.

-ι in dativo plurali postulat ι ante vocalem, ut χερσὶν ἀνίπτοις. Εἴκοσι capit ι per omnes casus.

Adjectiva

Flectuntur juxta formas Substantivorum.

Tres sunt Declinationes.

Prima continet τρικατάληκτα in -ος, -ας, -ης; -ων, -υς; ut καλὸς, πᾶς, χαρίεις, ἐκὼν, ὄξύς. p. 27. 28.

Adjectiva in -ῶ puro, vel -ρῶ formant foemininum per -α; ut ἅγιῶ, αἰγία, καθαρὸς, καθαρά; sed vox in -εῶ, vel -οῶ, vel composita in πλοῶ per -η, ut χρύσειῶ, χρυσή, ὄγδοῶ, ὀγδόη, ἀπλόῶ, ἀπλόη.

Ἄλλῶ, format neutrum per α.

Secunda declinatio continet Δικατάληκτα, in -η, -ρ vel -ς puro,

I^{mo} Sim-

1mo Simplicia pariter & composita, in -ης, -ην, -ις, ἀληθής, ἄρρην, τίς.

2do Composita sola, in -ῶ, -υς, -ων, ut ἔνδοξῶ, ἄδακρυς, εὐδαίμων. p. 29.

Eleganter Adjectiva trium terminationum fleuntur per duas, ut αἰώνιῳ αἰώνιον; duarum per tres, ἀθάνατῳ, ἀθανάτῃ, ἀθάνατον.

Tertia Declinatio continet μονοκατάληκτα, in -ς impuro, vel Substantivo, ut Ἥλιξ, θρασύχειρ, τριγλώχιν.

Comparatio Adjectivorum.

Adjectiva comparantur verso -ς in -τερῶ & -τατῶ; ut σεμνός, σεμνότερῶ, σεμνότατῶ. Post brevem o fit ω, ut σοφός σοφώτερῶ σοφώτατῶ. -υς præterea facit -ίων & -ιςῶ, ut εὐρύς εὐρύτερῶ & εὐρίων, εὐρύτατῶ & εὐριςῶ; interdum -ίων cum præeunte consona fit σσων, ut παχύς παχύων πάσσων, ταχύς ταχύων τάσσων.

Adjectiva in -ας per -αν; in -εις vel ης per -ες; in -ην vel -ων pluraliter capiunt -τερῶ & -τατῶ; ut μέλας μελάντερῶ μελάντατῶ, χαρίεις χαρίεστος, χαρίεστος, εὐσεβής εὐσεβέστος εὐσεβέστος, τέρην τρενέστος, τρενέστος, σώφρων σωφρονέστος σωφρονέστος.

Nonnulla vertunt -ος in έστος -ίστος -αίστος, ut αἰδοῖος αἰδοιέστος, λάλος λαλίστος, μέσος, μεσαιέστος.

Pauca patiuntur Syncopen, ut φίλος φίλστος, γεραιός γεραίστος γεραίτατος; δεξιός δεξιέστος δεξίτατος.

Flexio

Flexio Comparativi in -ων

Comparativum in -ων tollit -ν ex Ac. singulari, & ex N. Ac. V. plurali; & præterea contrahit -αες -οας in υς, -οα in ω. p. 31.

Comparatio Irregularium. p. 31, 32.

Adjectivum Numerale

Primo Cardinale εἷς, δύο, τρεῖς, τέσσαρες. Cætera ad Centum sunt Aptota, πέντε, ἕξ, &c. p. 30.

33. Secundo Ordinale πρῶτος, δεύτερος, &c. p. 34.

Adverbia Numeralia. p. 180.

Literæ exprimunt Numeros; Novem priores Unitate, octo sequentes Denario, postremæ Centenario crescunt. p. 33.

Inferuntur triplici ordini tres notulæ, ἐπίσημον βαῦ, vel σαῦ, 5 6. κόππα vel lamed 7 90. σάνπι, 100, 900.

Literæ punctulis subnotatæ millenarios significant; ut α 1000, β 2000, &c.

Majusculæ Ι 1, Η 5, Δ 10, Η 100: Χ 1000, Μ 10000: geminatæ geminant numerum, Η 2, ΗΗ 10.

Majuscula Π includens aliam majusculam quintupla est inclusæ ΙΑ 50.

Apud Homerum literæ, exclusis notulis, numerum Ordine designant, ι nonus, x decimus, ε decimus septimus, ω vicefimus quartus.

Pronomina

Pronomina

Sunt sedecim; quorum tria Substantiva primitiva, Ἐγώ, Σὺ, αὐτό. p. 37.

Cætera sunt Adjectiva, trium terminationum in -ος & eodem more flectuntur: Primitiva tria, quæ faciunt neutrum per -ο, ἐκεῖνος, ἕτος, αὐτός; Possessiva octo, ἐμός, meus; σός, tuus; ὅς, σφέτερος, suus; ἡμέτερος, νωίτερος, noster; ὑμέτερος, σφωίτερος, vester; Duo Gentilia, ἡμεδαπός, nostras; ὑμεδαπός, vestras. p. 38.

Composita triptota ἐμαυτῆ, σεαυτῆ singularem tantum numerum habent; ἐαυτῆ singularem & pluralem. Αὐτός & ἐαυτῆ, τριπρόσωπα sunt; ἔ, σφέτερος, ἐαυτῆ Reciproca.

Heterogenia. p. 41.

Typus Nominum, quæ à communi formâ flexum variant; Ζεὺς, γυνή, χεῖρ, γάλα, δόρυ, γόνυ, Ἡρακλῆς, χρύσεος, ἀπλός, μελιτόεις, τεμνέειν, ἡμισυς, σάος, ἀλλήλων, δεῖνα, πολὺς, μέγας, τάλας. p. 50, &c.

Spiritus nominum p. 53. Quantitas p. 58. Accentus 60. Dialectus 68. Declinationes Atticorum & Ionum p. 71, 72.

Verbum

Verbum

Est triplex; in { **Substantivum** Εἶρμ.
 { **Gravitionum Activum**,
 { ut λέγει; **Neutrum**,
 { ut ὑγιαίνει; **Contrac-**
 { **tum**, ut τρέχει.
 { **Gravitionum Passivum**,
 { ut λέγεται; **Medium**,
 { ut rursus λέγεται;
 { **Deponens**, ut ἔπεται;
 { **Contractum**, ut τρέμ-
 { **μι**.

Tempora & Modi eadem sunt ac apud Latinos; sed addunt Græci Modis Subjunctivum, Temporibus Paulo-post-Futurum (quod merè Passivum est) & duo Indefinita.

N. B. Indefinitum ita dicitur propter variam temporis significationem: notat enim in Indicativo perfectum, in Imperativo præsens, in Potentiali aut Subjunctivo futurum.

E temporibus quatuor sunt Principalia; Præsens, duo Futura, Perfectum.

Reliqua sunt Cognata, à Principalibus oriunda; Imperfectum à Præsentī, Indefinita à Futuris, Plusquam-perfectum, & Paulo-post-Futurum à Perfecto.

Verbum εἶρμ. p. 80.

Verbum

Verbum in -ω.

Quatuor habet Conjugationes per litteram Characteristicam facile notas.

Littera Characteristica præcedit -ω vel -ομαι Thématis; extra præsens littera vicaria est.

Litteræ Characteristicæ conjugationis primæ π, β, φ, πτ. Secundæ κ, γ, χ, σσ, vel ττ. Tertiæ σ, δ, θ, ζ, ω purum. Quartæ λ, μ, ν, ρ, μν.

Duam prima littera Characteristica est; secunda in Futuro & Perfecto excidit.

Verbum primæ Conjugationis format futurum primum in -ψω, Perfectum in -φα, ut γράψω γράψα, πέγραφα. Secundæ in -ξω & -χα, ut λέγω λέξω λείλαχα. Tertiæ in -σαι & -κα, ut δύνω δύσσω τέθουκα.

Futurum primum quartæ, & futurum secundum omnium Conjugationum circumflectit -ω præsentis. Perfectum quartæ vertit -ω in -κα, ut ψάλλω ψαλῶ εἴπαλα. Sed -μω & μνω fiunt -μηκα, ut νέμω νέμῳ νενέμηκα, τέμνω τεμῶ τέτμηκα.

Formatio Temporum.

Perfectum, & omnia Cognata in initio augmentum capiunt.

Augmentum est duplex; Temporale, mutabiles α ε in η, ο in ω; ut ἄγω ἤχα, ἐλπίζω ἤλπικα, ὀρύττω ὠρυχα: Syllabicum, ε præpositum consonæ, ut ψάλλω, εἴπαλα.

Si

Si consona simplex, vel muta sequente liquida, inchoat verbum, Perfectum repetit primam consonam cum ε; ut λέγω λέλεχα, γράφω γέγραφα.

Fines quoque Principalium Cognata sic variant; Imperfectum & Indefinitum secundum mutant -ω in -ον; ut λέγω λεγῶ ἔλεγον. Indefinitum primum mutat -ω in -α; ut λέξω ἐλεξα; Plusquamperf. -α in -ειν; ut λέλεχα ἐλελέχουν.

Quædam verba ab ε incipientia adsciscunt, loco Augmenti; ut ἔλκω εἴλκον.

Augmentum non ultra Indicativum progreditur, nisi in Perfecto, & Paulo-post-Futuro:

Sed pauca admodum verba retinent augmentum per omnes modos; ut ab ἔπω Ind. 2. εἶπον, εἶπε, εἵποιμι, εἵπω, εἵπειν, εἵπών.

Paradigmata temporum & modorum. p. 93.

N. B.

Futura carent Imperativo & Subjunctivo, Imperfectum & Plusquamperfectum omnibus modis præterquam Indicativo.

Quando ω circumflectitur, retinetur tonus cum longâ; ε capit ι, ο capit υ, per omnes voces, modos, & personas.

Verbum in -ομαι Passivum et Medium.

Formatio Temporum.

Tempora Passiva & Media formantur à similibus Activis.

B

Act.

	Act.	Pass.	Med.
Præf.	-ω	-ομαι	-ομαι
Imperf.	-ον	-ομεν	-ομεν
Fut. 1.	-ω	-θήσομαι	-ομαι, ἵμαι ex ω
Indef. 1.	-α	-θην	-αμεν
Fut. 2.	-ω	-ήσομαι	-ήμαι
Indef. 2.	-υ	-ιμ	-ομεν
1 esfect.	-α	-μαι	-
Plusq. p.	-ειν	-μεν φ χ κ x φτε abjecta	φ χ μ σ

Paulo-post-Futurum fit ex secundâ personâ perfecti passivi, verso -αι in -ομαι, ut λέλεξαι λελέξομαι.

Perfectum & Plusquamperf. Medium servant terminationem Activam, assumptâ characteristicâ futuri secundi; ut τυπῶ τέτυπα ἐτετύπειν. Sed thematis penultima αι fit η, ut φαίνω πέφηναι; ει fit οι, ut πείθω πέποιθα; ε, item ει quartæ, thematis bisyllabici, fit ο, ut λέγω λέλοθα, σπείρω ἔσπορα.

Tempora Media, Perfectum, Futurum secundum, & ipforum Cognata, Passivo sæpius, Reliqua Activo sensu accipiuntur.

Regulæ Personarum per omnes voces.

Tempora in -μαι & -μεν habent primam personam Dualem, quâ cætera carent.

Cognata tempora Indicativi, & omnia tempora modi Potentialis, flectunt tertiam Dualem in -ην, Pluralem in -ν: Tempora in -μεν per -νθο; ut ἔλεγον, ἐλεγέτην, ἔλεγον; ἐλεγόμεν, ἐλεγέσθην, ἐλέγονθο.

Personæ singulares secundæ & tertiæ Subjunctivi Modi, secundæ etiam temporum omnium in -μαι subjiciunt, Indicativi elisum finalibus α, η, ω, ut λέγω, λέγῃς, λέγῃ; λέγομαι, λέγῃ.

Similiter omnes personæ Potentialis Perfecti in -μην puro subnotant, characteristicam penultimis η & ω, ut βεβόημην, βεβόῃο, βεβόῃτο; κεχρυσάμην, κεχρυσῶο, κεχρυσῶτο.

Tertiis personis in, vel ε desinentibus, additur.

Perfecta in -μαι impuro, ut Modum Potentialem & Subjunctivum, ita & tertiam pluralem Indicativi, suppleant de participio & verbo εἰμί.

Paradigma personarum. p. 81, 94, 100, 103.

Verbum Deponens in -ομαι

Format tempora Futurum secundum & Indefinitum secundum sicut Media, ut πυνθῆμαι, ἐπυνθόμην; Futurum primum & Indefinitum primum velut Media pariter & passiva, ut δέξομαι, ἐδεξάμην, δεχθήσομαι, ἐδέχθην: cætera tantum ut Passiva.

Tempora formæ Passivæ Passivè, cætera Activè frequentius significant.

Verbum vix unum omnia habet tempora.

Paradigma temporum. p. 105.

Flectionem per modos & personas terminatio edocet.

Verbum Contractum five Circumflexum.

Verba in -άω, -έω, -όω, contrahunt omnes personas Præsentis & Imperfecti; per cætera tempora flexio Barytona est.

Futurum Primum & Perfectum penultimam producant, α ε in η, ο in ω; ut τιμάω τιμήσω τετίμηκα, φιλέω φιλήσω πεφίληκα, χρυσάω χρυσώσω κεχρύσωκα.

Perfectum Passivum abjicit κ, more quartæ.

Forma Contractionis.

Ω, ut in nominibus, ita in verbis absorbet præcedentem vocalem.

Verba in -άω contrahuntur per α; sed αο, αοι, ας per ω.

Verba in -έω tollunt ε; sed εε in αι, εο in ε contrahitur.

Verba in -όω contrahuntur per οι; sed ο & η vocalis per ω; οε, οο, ος, per ε; -όειν infinitivi per -εν.

Paradigmata vid. p. 94, 95, 100, 101.

Verba in -μι

Fiunt ex Contractis; -ημι ex -άω, έω; -ωμι ex -όω. Reduplicatio, præponitur Themati, ut ε Perfecto Barytono, scilicet, nudum ante duas consonas, vel duplicem, vel etiam ante vocalem, ut ἴσημι à ἴσχω, ἴημι ab ἔω; alibi cum repeti-

repetitione primæ consonæ, ut τίθημι à θίω, δίδωμι, à δόω.

Formatio Temporum.

Imperfectum format -μι in ν, ut prius εἰμι ἦν, ita τίθημι ἐτίθην, ἵσθημι ἵσθην.

Indefinitum secundum tollit reduplicationem Imperfecti; ut ἐτίθην ἔθην, ἵσθην ἔσθην.

Reliqua tempora formantur à themate Contracto, ut ἵσθημι σήσω, &c. sed nullum est omnino Futurum secundum, nec (quæ ipsius characteristicam sequuntur) Indefinitum secundum Passivum aut Perfectum Medium.

Communi usu veniunt θές ἔς & δός pro θήτι ἦθι δῶθι; θείναι εἶναι δέναι, pro θῆναι ἦναι δῶναι; item in Perfecto τέθεικα pro τέθηκα.

Hæc tria Indefinita, ἔθηκα, ἔδωκα, ἦκα, habent κ pro σ; & extra Indicativum vix occurrunt, nisi in Compositis.

Thematis vocales α, ε, ο, extra Indicativum redeunt.

Personæ.

Variantur ferè juxta typum verbi εἰμί.

Præsens & Imperfectum Indicativi vocalem primæ personæ longam singulariter retinent; breves autem α, ε, ο, suo verbo proprias, extra singularem revocant. Eodem modo flectuntur Indefinita ἔθην, ἔδων, ἦν; cætera servant longam.

Pluralis tertia Præsentis vel capit subjunctivam vocalem, ut *τιθεῖσι*, vel extendit ancipitem, ut *ἵστασι*.

Paradigmata, vid. p. 109. &c.

Vox Passiva & Media.

Formatio Temporum.

Penultima Activorum corripitur, ut *τίθημι τί-θεται*: præter *ει*, ut *τέθεικα τέθειμαι*.

Imperfectum utriusque vocis, & Indefinitum secundum Medium, vertit *-ν* in *-μην*, brevi redeunte; ut *ἐτίθην ἐτιθέμην*, *ἔθην ἐθέμην*. Futurum primum & Indefinitum primum Passivum abjiciunt *σ* vel *κ*, mutata longâ in brevem; ut *θήσω* *σαθήσομαι ἑσάθην*, *θήσω* *τεθήσομαι ἐτέθην*.

Paradigmata vid. p. 111, &c.

Verbum in *-υμι*

Fit vel à verbo in *-ύω*, verso *-ω* in *-μι*, ut *ζεύγ-υμι* à *ζευγύω*; vel à contracto, verso *-ω* in *-υμι*, ut *κεράνυμι* à *κεράω*, *κορένυμι* à *κορέω*.

Imperfectum, ut supra, format *μι* in *-ν*, ut *ζεύγυμι* *ἔζεύγγυν*: cætera tempora desiderantur, nisi quæ sumuntur à Themate remoto, ad quod pervenitur, remigrante *-υμι* vel *-νυμι* in *ω*; ut *ζεύγυμι* *ζεύξω ἔξευξα ἔξυλον* à *ζεύγω*; *κεράνυμι* *κεράσω*, &c. à *κεράω*.

Defunt Potentiales & Subjunctivi.

Disyllabicum Thema habet Indefinitum secundum; ut *ἔδυν*, *ἔθι*, *ἔδυναι*, *ἔθις*; à *ἔδυμι*.

Paradigmata vid. p. 119, &c.

Verbum

Verbum in -σκω

Derivatur à verbis in -άω, -έω, -ύω vel -όω, injecto σκ autē ω, ut γηράσκω à γηράω; sæpius præpositâ reduplicatione, ut διδράσκω à δράω, & penultimâ productâ, ut γινώσκω à γνῶω.

Interdum ι pro ε vel ο inseritur; ut εὐρίσκω ab εὐρέω, αἰλίσκω ab αἰλόω.

Ultra Imperfectum tempora formantur à Thematē Contracto; sed αἰλίσκω, βρώσκω, διδάσκω, θνήσκω, formant futurum per -ξω.

Indefinitum secundum, siquod occurrat, formatur veluti à verbo in -μι, ut γινώσκω ἔγνω, αἰλίσκω ἤλων. Cætera a Barytonis noscuntur.

Paradigmata vid. p. 121.

Participium

Ufu flexuque non multum ab Adjectivo differt.
p. 125.

Verbum Compositum

Observat formas Simplicium, ut ὁδοποιέω ἤσω ὠδοποίηκα. Sed verbum à præpositione compositum retinet Augmentum simplicis, ut περιποιέω περιπεποίηκα; vocalem autem præpositionis ante propriam elidit, ut παράγω παρήγον, ἀπογράφω ἀπέγραφον; exceptis περὶ & πρὸ, ut περιάγω περιήγον, προάγω προήγον.

Quædam hujus generis anteponunt præpositioni augmentum; ut καθεύδα ἐκάθευδον, ἀντιβόλεω ἠντιβόλεον, ἀφίημι ἤφιον.

Quædam in initio & medio augentur, ut ἐνα-
χλέω ἠνώχλαν: Paucula triplicant augmentum,
ut ἀνοίγω ἠνεώχθην.

Δύς & εὖ augment mutabilem; ut δυσαρεσέω δυσ-
ηρέσειον, εὐεργετέω εὐηργέτεον.

P tam in composito, quàm propter augmen-
tum, post vocalem geminatur; ut ῥέω ἀπορῥέω,
ρίπτω ῥῥιπτῶν.

Heterostoichia Temporum.

Futurum primum Activum

Ex penultimis αι & ει quartæ abjicit ι; ut φαίνω
φανῶ, σπείρω σπερῶ.

Ex καίω & κλαίω vertit ι in υ; ut καύσω,
κλαύσω.

Ex θέω, νέω, πλέω, πνέω, ῥέω, χέω format -εύ-
σω; ut θεύσω, &c.

A -ζω sæpe format -ξω, ut κράζω κράξω; rariùs
-γξω, ut κλάζω κλάγξω; interdum -σω & -ξω, ut
ἄρπάζω ἄρπάσω & ἄρπάξω.

A paucis in σσω format -σω; ut πλάσσω
πλάσω.

In verbis quibusdam contractis servat vocalem
præsentis, ut δικάω δικάσω, τελέω τελέσω, ἀρόω ἀρό-
σω; & servat α ab omnibus in -αίω post λ vel ρ
pulum, item post ε vel ι, ut γελάω γελάσω, ὀράω
ὀράσω, εἰάω εἰάσω, κοπιάω κοπιάσω.

N. B. Brevis in Futuro retinetur etiam in
Perfecto; sed duo verba variant vocalem, καλέω
καλέ-

καλέσω κέκληκα, δέω δήσω δέδεκα; & huic redit brevis, illi longa in Futuro Passivo, ut δεθήσομαι, κληθήσομαι.

Indefinitum primum Activum quartæ

Resumit ϵ Præsentis, ut σπείρω σπερῶ ἔσπειρα; etiam ϵ Præsentis in ϵ mutat, ut νέμω νεμῶ ἔνειμα; Producit α Futuri in η , ut ψάλλω ψαλῶ ἔψηλα, φαίνω φαινῶ ἔφηνα. N. B. In passivis redit brevis, ut ἔφηνα, ἐφάνθη.

Futurum secundum Activum

Vertit penultimas ϵ , η , ω , α , $\alpha\upsilon$, in α , ut τρέπω τραπῶ, λήθω λαθῶ, τρώγω τραγῶ, καίω καῶ, παύω παῶ; sed excipe λέγω λεγῶ, &c.

Ex penultimâ α rejicit υ , ut αἰκίω αἰκοῶ; ex $\epsilon\upsilon$ & ϵ ϵ , ut φεύγω φυγῶ, λείπω λιπῶ: ϵ verò quartæ, ut prius, in trisyllabis deponit ι , ut ἐγείρω ἐγερῶ; fit α in dissyllabis, ut σπείρω σπαρῶ.

Ex verbis in -ζω vel -σσω, si faciunt Futurum primum in -σω, formatur per -δῶ; si in -ξω, per -γῶ; ut φράζω φράσω φραδῶ, ὀρύσσω ὀρύξω ὀρυγῶ.

Pro π sumit β in his tribus, βλάπῳ βλαβῶ, καλύπῳ καλυβῶ, κρύπῳ κρυβῶ: ϕ in his octo, ἄπῳ ἀφῶ, βάπῳ βαφῶ, δρύπῳ δρυφῶ, θάπῳ ταφῶ. θρύπῳ τρυφῶ, ράπῳ ραφῶ, ρίπῳ ριφῶ, σκάπῳ σκαφῶ.

Perfectum

Perfectum Activum

Variat Penultimam *αι, αι*, & interdum *ε*, veluti Futurum secundum, ut *σπεύρω ἔσπαρκα, ἐγείρω ἤγερκα, σέλλω ἔσαλκα, φαίνω ὡφείλα*.

A verbis in *-ίνω* aut *εῖνω* dissyllabis tollit *ν*, ut *κρίνω κέκρικα, τείνω τέτακα; -ηκα* sæpe abjicit primam Thematis vocalem, ut *τέμνω τέτμηκα*.

Futurum primum et Indefinitum primum Passivum

Variant penultimam *αι* quartæ, rariùs *ε*, veluti Futurum secundum; ut *σπαρθήσομαι ἐσπάρθην, ἐγερθήσομαι ἠγέρθην, σαλθήσομαι ἐσάλθην*. Item abjiciunt *ν*, more Perfecti; ut *τείνω ταθήσομαι ἐτάθην, κρίνω κριθήσομαι ἐκρίθην*: sed apud Poetas *ν* servatur, ut *ἐκρίνθην*.

Sæpe perdunt *σ*, præcipuè cum penultima longa est; ut *σώσω σωθήσομαι ἐσώθην, τιμήσω τιμηθήσομαι ἐτιμήθην*: & Indefinitum vertit *η* in *ε*, ut *εὐρέθην*; interdum verò formatur per *η* & *ε*, ut *ἐρρήθην ἐρρέθην*.

A verbis, quæ amittunt primam Thematis vocalem ex Perfecto in *-ηκα*, similiter eandem vocalem tollunt; ut *τμηθήσομαι, κληθήσομαι*. Formant *-μῶ* per *-ηθήσομαι -ήθην*, ut *νεμῶ νεμηθήσομαι ἐνεμήθην*.

Perfectum

Perfectum Passivum

Ex penultimâ *ευ*, more Futuri secundi, tollit *ε*; ut *φεύγω πέφυμαι*: Ex verbis in *-αίνω -ύνω* capit *σ* pro *ν*, ut *φαίνω πέφασμαι, μολύνω μεμόλυσμαι*.

A *τρέπω, τρέφω, ζρέφω*, mutat *ε* in *α*; ut *τέτραμμαι, τέθραμμαι, ἔστραμμαι*.

Ab *-ω* puro, cū penultima longa est, rariùs capit *σ*, ut *ἀκέω ἤκυσμαι*; cū brevis est, rariùs recusat, ut *δέω δέδεμαι*; aliquando vel capit vel recusat, ut *κλείω κέκλεισμαι & κέκλειμαι*.

PRÆPOSITIONES.

SUNT octodecim; quarum septem unicum regunt casum, Ἀντὶ, Ἀπὸ, Ἐκ, Εἰς, Ἐν, Πρὸ, Σύν; cæteræ plures.

Ἀμφὶ *de* Gen. Dat. *circa* Gen. Acc.

Ἀνὰ *cum* Dat. *per* vel *inter* Acc.

Ἀντὶ *pro* Gen.

Ἀπὸ *ab* Gen. *contra* vel *procul ab* Gen.

Διὰ *per* Gen. Acc. *propter* Acc.

Εἰς *ad* vel *in* Acc.

Ἐκ *ante* consonam, ἐξ *ante* vocalem, *ex* vel *à* Gen.

Ἐν *in* Dat.

Ἐπὶ *super* vel *in* Gen. Dat. Acc. *ad* Dat. Acc.

Κατὰ *adversus* Gen. *secundum* Acc. *de* Gen. *sub* Gen. *per* Gen. Acc.

Μετὰ *cum* vel *inter* Gen. Dat. Acc. *ad* Acc. *per* Acc. *post* Acc.

Παρά *apud* vel *juxta* Gen. Dat. Acc. *ab* Gen. *præter* vel *contra* Acc. *supra* vel *ultra* Acc.

Περὶ *circa* Dat. Acc. *de* Gen. Dat. *præ* Gen.

Πρὸ *pro* Gen. *ante* Gen.

Πρὸς *ad* Acc. *ab* Gen. *per* *in* jurando Gen.

Σύν *cum* Dat.

Υπὲρ *pro* Gen. *super* Gen. Acc.

Υπὸ *sub* Gen. Dat. Acc. *ab* idem valet ac *sub* Agentis.

Πᾶσι

Πίδακος ἈΜΦΙ' μαχοντ', Ἑλένη τ' ἄμφ'. ἀμφὶ ῥέεθρα
 Ἀμφ' Ἴον εἰδῶλε. ἈΝΑ' σκήπτρῳ εἶς· ἀνὰ πύργον.
 ἈΝΤΙ' γάμοιο τάφος. πόλα μὲν ἈΠΟ', καὶ ἀπὸ θυμῷ.
 ΔΙΑ' μὲν ἀσπίδος ἦλθε, δι' ἔνθεα, καὶ διὰ βελῆς.
 ἘΚ Διός. Εἰς μισγαλκείαν. ἘΝ χερσίν. ἘΠ' ὤμων,
 ὦμι ἐπὶ, καὶ ἐπὶ σῆθος· ἐπὶ κλισίας, ἐπ' Ἀτρείδῃ.
 Ἦ ΚΑΤ' ἐμῷ. κατὰ μοῖραν ἔειπεν· βῆ κατ' Ὀλύμπῳ.
 Δὺ κατὰ γῆς· φοίτησε κατ' ἔρεος, ἢ κατ' ὄμιλον.
 Τῶν ΜΕΤΑ' μὲν, μετὰ δὲ σφισί, καὶ μετ' ὀμήλικας εἶναι.
 Βῆ μετὰ δαῖτα· μετὰ πλήθυν· μετὰ πότμον ἑταίρων.
 Οἱ ΠΑΡ' ἐμῷ, παρ' ἑμοίγε, παρὰ κλισίας· παρὰ νηῶν
 ὦμι· παρὰ γνώμην λέγε· παρ' δύνάμιν πολέμιζε.
 Αἶμα φέει ΠΕΡΙ' θυρῶν, περὶ χροῶν, καὶ περὶ σείο,
 Καὶ περὶ βεσὶ μάχονται· οἷζυρός περὶ πάντων.
 Ἴφι μαχυσάμενος. ΠΡΟ' τε παίδων· καὶ παρὰ πύργων.
 ΠΡΟΣ λέχος εἶσιν· παρὸς Διὸς ἔσμεν. παρὸς Διὸς ὤμων.
 ΣΥ'Ν νηυσὶν φεύγει. Δαναῶν ὕπερ ἱέρα ῥέζει.
 Στῇ δ' ἄρ' ὕπερ κεφαλῆς. ὕπερ ὤμων ἐλήλυθ' ἀκωκῇ.
 Ἦλθεν ὕΠΟ' γαίης· ὑπὸ δὲ δρυὶ καὶ σπέρος ἦλθε.
 Κεῖτο δαμείς ὑπὸ τε Τρώων, ὑπὸ χερσὶ τε Τρώων.

VOCUM EXAMINATIO GRAMMATICA.

QUÆ pars Orationis?

Articulus Demonstrativus

Cujus Numeri? Casûs? Generis? quicum concordat?

Articulus Relativus

Cujus Generis? Numeri? Personæ? quicum concordat? Cujus Casûs? quare?

Nomen Substantivum

Quale? Cujus Declinationis? Generis? Numeri? Casûs? quare?

Nomen Adjectivum

Quot Terminationum? Cujus Gradûs? Numeri? Casûs? Generis? quicum concordat?

Pronomen Substantivum

Cujus Personæ? Numeri? Casûs? quare?

Pronomen Adjectivum

Quale? Cujus Numeri? Casûs? Generis? quicum concordat?

Verbum

Quale? Cujus vocis? Temporis? Modi? Numeri? Personæ? quicum concordat?

Participium

Cujus Verbi? Vocis? Temporis? Numeri? Casûs? Generis? quicum concordat?

Adverbium Quale?

Præpositio Qualis?

Conjunctio Qualis?

Per omnia responsa adhibendæ sunt regulæ Grammaticæ, inflectendæ voces declinabiles, donec perventum est ad vocem propositam; & dicenda demum Profodia.

INDEX

I N D E X

C O M P E N D I I.

L ITTERÆ	1
Spiritus	3
Notæ dictionis & sententiæ	ibid.
Accentus	4
Etymologia	6
Articulus	ibid.
Nomina { Substantiva	ibid.
{ Adjectiva	9
Pronomina	12
Verbum	13
in ω	14
in ομαι deponens	17
contractum	18
in μι	ibid.
in στω	21
Participium	ibid.
Verbum compositum	ibid.
Heterostoichia temporum	22

BOOKS printed for W. GINGER, at the College-Arms in College-Street, near the King's School at Westminster.

Hebraicæ Grammatices Rudimenta.

Tossani Lexicon, Hebraicum, 8vo.

Leusden's Hebrew Psalter, 12mo.

Grammatica Busbeiana, Auctior & Emendatior, i. e. Rudimentum Grammaticæ Græco-Latinæ Metricum.

ΕΚΛΕΚΤΑ.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Epigrammatum Græcorum ex *Ἀπολογία* editâ, MS. Bodleianâ, aliisque Autoribus Delectus.

Poematum Græcorum minorum Delectus.

Tragœdiæ Græcæ tres; Æschyli Choephoræ, Electra Sophoclis, et Electra Euripidis.

Theognidis Megarensis Sententiæ Morales. Nova Latina Versione, cum Indice ac Notis, ab Ant. Blackwall, 12mo.

Xenophontis de Cyri Institutione Libri Octo. Per THOMAM HUTCHINSON, A. M. Editio Octava.

Sophoclis Tragœdiæ septem Scholiis veteribus illustratæ: Cum Versione et Notis THOMÆ JOHNSONI. Accedunt variæ lectiones, et emendationes virorum doctorum undecunque collatæ. Duobus Voluminibus.

Virgilius,
Horatius,
Ovid. Metam.
Phædrus,
Sallustius,
Cæsar,
Justinus,

} in usum Delphini. 8vo.

Publii Terentii Afri Comœdiæ ad Editionem Faernianam, et Harvii, et Bentleii castigationes emendatæ, et notulis illustratæ partim novis, partim ex Donato, Dacierâ, &c. excerptis per THOMAM FITZGERALD, A. M. Editio Tertia.

M. Val. Martialis Epigrammata, emendatiora, et Notis illustrata, per THOMAM FITZGERALD, A. M. Editio Quarta.